

Господарь! ты видишъ въ рѣцетѣ си Фемистокла Ялинскаго, на когото имѣ-то може дати е нѣкѣтно; азъ разбихъ войската на бащати Ксеркса, който нападна въ Гърция; а сега моитѣ съграждане ме изгониухъ отъ отечество-то ми и азъ се давамъ на болата-ти, и просіжъ тебе увѣжище.“

Фемистоклъ сѫщински былъ единъ отъ най-искъснѣтѣ и храбры воїди Гърцки, какво-то ще видите въ Гръцката Исторія, той изгонилъ Персы-тѣ, които нѣкога си подъ предводителетво-то на Ксеркса се втурнали въ отечество-то мв. А подири неблагодарни-тѣ Ялинане, като на тойди великий мѣжъ, испѣдели го изъ града си и го пѣдели отъ всѣдѣ, гтѣ-то и дасе криалъ. Наконецъ той се рѣшилъ да ишѣ увѣжище при Персидскія Царь, който се славалъ съ благосклон-ностъ и великолѣбшіе.

Артаксерксъ не обичалъ Фемистокла, който направилъ толко съ злѣ на Персія; той єще обѣ-шавалъ единъжъ голѣмѣ наградѣ на тогози, кой-то да мв даде въ рѣцетѣ Фемистокла, живъ или умрѣлъ. Но сега, като видѣлъ великаго